

ДІЛО

Виходить щоденно передполуднем

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто пост. шк. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1—2 год. передпол.
Реклама не зветрається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в квітні 4.20 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 к. з. Рес-
публіці 120 кр. Болгарії 7.50
зл., Австрії 7.50 зл., Японії
адреси і зов.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
Одного примірника
17 сот.

Допомога селу.

Польща опинилась у безвихідно-му господарському становищі. Най-шляхетніша в ситуації, з якої ледве чи можна знайти вихід. При тих грізних симптомах, які віщують неперевне і лихе майбутнє, польська преса і польське громадянство намагаються заспокоїти себе і потішити надіями на добрий сьогорічний урожай, який все поряткує, який все направить.

Але кожному своє. Ми не спина-лись би над цими рожевими наді-ями польських кол, коли би не малося враження, що ці пани на честь нового доброго урожаю до певної міри вплинули на наше громадянство. Бо фактом є, що інте-рес до села, до голодного села у нашого громадянства ослаб. При-плив жертв на допомогу голодно-му селу за останні тижні ослаб. Коли не ослаблення припливу по-жертв являється не випадковим згадкам, то воно свідчило б дуже погано про ступінь зрілості нашого громадянства, про ступінь його орієнтації в певних потребах сучасного моменту.

Отже доводиться вертатись знов до старих тем і підкреслювати факти, які всім — здавалось би — мусіли би бути відомі і з яких всі повинні би зробити відповідні висновки.

Ратушкова акція в справі допо-моги селу не повинна ослабнути. Навпаки, темп її мусить зрости і збільшуватись. Не вважаючи на те, що урожай озимини (ярина скрізь є значно гіршою) в деяких околи-щах є відносно добрий, всетаки становище села продовжує лиша-тись катастрофічним. Правда, може в ближні місяці не буде у нас тих жахливих фактів, які мали місце донедавна, і які тепер ще є сум-ною дійсністю в горах, де живає є планійші. — Може втихне голо-довий тиф, може населення пере-стане жити корінням, мерзлото-бульбою і згодами не маючи нія-кої вищої поживи.

Але, чи може це задовольнити, заспокоїти нас? Чи може це задо-вольнити тих, що орієнтуються в нашій національній ситуації і розуміють значіння для нашої національної майбутності економіч-но сильного селянства?

Фактом є передовсім, що від ро-ків нечувано повинь захопила понад 25 наших повітів і принесла з со-бою колосальні шкоди і знищен-ня. Фактом є, що деякі околиці опинилися в гіршому становищі, ніж були вони торік; тоді пережи-вали вони перший голодний рік; тепер перед ними економічно зни-щені і ослаблені, стоїть пере-живання другого голодного ро-ку. Фактом є, що на значній ча-стині території

якщо за який місяць буде відчува-тись брак кормів для худоби (бо сина позбавила повинь) і в осені почнеться масова розпродаж за безціни тої худоби, яку з великим трудом і бідною вдачею перетри-тали через минулий голодний рік. Так само є сумним фактом, що в деяких околицях буде бракувати насіння для озимих засівів, які почнуться чотирьох — п'яти тижні.

Такою грізною представляється ситуація там, де населення постра-дало від повні, — а зачеплені нею, як знаємо, колосальні простори. Але не треба думати, що значно ліпшою вона є там, де ми маємо ніби-то добрий урожай. Наслідки голодного року тої страшної ката-строфи, яку ми щойно пережили, не можна направити відразу. За минулий рік ціле наше село задов-жилося і залуталося у ливарській сіті понад усяку міру і границі. Фактом є, що при повній відсут-ності кредиту на селах випадки позичок на весні по 1 проц. денно з повернення грошей в осені бу-ли щоденним звичайним явищем. І як виплутатись з цих ливарських сітей, з цієї задовоженості нашого селянинові, коли перед ним крім цього стоїть обов'язок виплати важких податків, а ціни збіжжя на протязі місяця спали у два ра-зи! З гарного сьогорічного урожаю може хтось і скористає, але в ко-жному разі не наш селянин.

Завдання допомоги селу, яке бу-ло і лишиться голодне, продовжує стояти перед нами на денному по-рядку.

Жертвенність громадянства не має права і не повинна ослабнути. У першу ж чергу треба допомогти тим, що потерпіли від повні.

староства пе-реводять збіжки пожертв для тих, що потерпіли від повні в ко-ролівстві. У Львові і повітах зор-ганізувались польські комітети для збирання пожертв для пошкодова-них від повні а відносно повесільськ відозву з в-пелем до польського патріотизму — підписав воєвода Гарапів. Чи ті, що ще не зложили пожертв на руш Українського Комітету допо-моги Голодному Селу чекають на те, щоб вложити свої дажки поль-ським організаціям? Чи наше гро-мадянство хоче, щоб український селянин, який не знає допомоги у своїх, ішов прохати порятунку у чужих. Щоб він зовсім зневірився в бажання нашого громадянства допомогти селу?

Катастрофа в селі не минулась. Темпо ратушкової акції не повинно слабнути. Жертви на допомогу се-лу мусять йти. Громадянство по-винно виконати свій обов'язок пе-ред селом, головною основою і підпорою нації.

Г. С.

Закарпатська Україна.

Приготування до виборів: в Чехії і на Закарпатті. — Афера в папському нунціє. — „Висока політика“ Конст. Грабаря. — Нова „звізда“ — Авр. Штафан. — Жиди і Мадяри внаряддях чехівців. — Урожай на сливи.

Ужгород 6. серпня.

Вся Чехословацька приготова-ється до парламентарних виборів, які по всій ймовірності відбудуться ще цієї осені. Приготовляється до них і Закарпатська Україна. Вже в самих цих приготуваннях бачимо велику різницю між історичними чеськими кнзями і політично від-сталого Закарпатською Україною. Там, себ-то в чеських краях поодинокі політичні партії підвозять підсумки своєї дотеперішньої праці, популяризують свої програмні га-сли і використовуючи похибки сво-їх політичних противників, рекла-мують перед виборцями себе, як одиниціх спасителів нації. Між ин-шим, недавня афера з папським нунцієм з нагоди свята Гуса буде виборчим козиром для кількох пар-тій. Покищо гарцюють на цьому конику дві сильні партії: католиць-ка людова партія з мін. Шраме-ком на чолі і її суперниця, партія чеських соціалістів з Кльофачом на чолі. На Словацькій іде на цю-му конику дуже бистро провідник Словаків-націоналістів о. Глінка. Тому, що він йде до виборів під дуже популярним гаслом: „Слова-ки для Словаків! Геть з Чехами!“ — завдає його партія чсл. владі не мало клопоту. Обі ці клерикаль-ні партії о. Шрамека і о. Глінки мають вигляд на велику побіду при виборах. Не менше зацікавлені в виклику ривалізації між кому-ністами та соц. демократами. З о-гляду на високу політичну дозрі-лість чеського робітництва вислід цієї боротьби буде мати міжнарод-не значіння.

Зовсім іншу картину передставлю-

чих приготувань представляє За-карпатська Україна.

Передовсім до безмежної скіль-кості політичних партій прибува-ють щораз то нові. Рівночасно з цим йде процес політичної „пере-орієнтації“ поодиноких політиків, себ-то політична спекуляція. Тут бувають такі випадки, що один і той же політичний „провідник“ — (тут існують взагалі лише „про-відники“, бо звичайних членів зде-більша жадна партія не має) — мі-няє протягом тижня тричі свої по-літичні „переконавання“ і переходить з одної партії до другої. З остан-ніх виборів відомі є і такі спеку-лянти, які дісталися на виборчі лі-сти кількох партій рівночасно і ви-брали програму тієї партії, на кот-рої лісті були більше зверху (інсп. Егретський із Солотани). Це називається на Закарпатті „високою політикою“. В останній часі пу-стився на таку „високу політику“ дир. Підкарпатського банку Конст. Грабар, який був членом управи хлібробської партії, а оце тепер з тієї партії виступив. Приступив очевидно до тієї, яка буде зверху, а покищо є він вічним кандидатом на губернатора.

Новою „звіздою“ на політичному овиді Закарпаття є Августин Штафан, який в 1918 р. був губерна-тором утвореної Мадярами „Русь-кої Країни“, відтак виемігрував до Польщі, де пробував творити „ру-ський“ легіон проти Чехословаць-чини. Побачивши, що те підприєм-ство безвидаєне і нерентабле, вернувшись, поклонився Чехам і не мі-нуло чверть року, як ці самі Чехи видають його на нового месію Закарп. Упайніш. Така еволюція

відбувається тут дуже просто. Не-завно залишав він педика місце на Мариборщині, там оснував нову партію, яку назвав: автономна земледільська і громадянська партія „Освобождєніє“, якої кличом мало бути: мир і праця!

Поприцювавши так в мирі... один день, переїхав сейчас на другий день „фузію“ своєї „сильної“ партії із аграрною партією, на якій опира-ється влада на Закарпатті. Чеськ часописи рекламують його рівно-часно як найздібнішого „русько-го“ політика, який має перевести консолідацію між „Русинами“.

Однак рівночасно влада робить все можливе, щоб до консолідації не допустити по думці принципу: divide et impera! Це їм конче по-трібне до послідовного переви-щення чехівців Закарп. України. Обладнавши всі уряди Чехами взя-лися тепер до чехівців шкіль. В цьому помагають їм Жиди (як наші „малопольські“), а навіть Мадяри. Найкраще поставленою середню школою на Закарпатті була доте-пер торговельна академія в Ужго-роді. Щоби зробити тут місце для чеської торг. академії, перенос-ять шкільні влади ту школу до Мукачеве, а в Ужгороді відкрива-ють чеську. Щоби це оправдати замовили собі депутацію жидівських і мадьярських купців, які нібито ба-жають чеської школи, бо моваля, руська школа нікої практичної користи їм не дає. Ніхто з місцевих Українців проти цього доси не за-протестував, а „тавардо-руський“ гу-бернатор дотичну постанову охот-но підписав. (Без його згоди це не може статися, бо в шкільних спра-вах його влада найвища). Таким чином годі віднести щось поті-шаючого про Закарп. Україну, хіба про гарний урожай садовини, а особливо сливок. Давно вже не були сади на Закарпатті так за-валені сливами, як цього року. За одну корону можна купити ці-лий кошик сливок. Взагалі, врожай був дуже добрий, лиш дощі підчас життя трохи нашкодили. Жива тут вже давно покінчена бо вони почи-наються на 2—3 тижні скорше, ніж у Галичині. За те винна доз-того року не зародила. З весно-го вигляди були гарні, але пізнійш дощі пошкодили її. На базарі вже продають свій виноград по 8—9 кч. за кильо. Все таки для Галичи-ни дуже корисна конюнктура для закупки садовини і на це зверта-ємо увагу наших кооператив-ців.

Зпоза океану.

Американське „Об'єднання“ про красі справи.

На місячній засіданні Управи „Об'єднання“ з 2. липня прийнято з подякою до відома виплату пер-шої рати жертв Українського На-родного Союзу, в сумі 1000 доларів, призначених на рахунок бурси в країю. В справі об'єднання націо-нальних сил в країю Управи аме-риканського „Об'єднання“ з до-повнення вітас заходи в тім напрямі, сподіючись, що від цього на-ступить оживлення і серед аме-риканської еміграції та її жертвенність на українські цілі. В сповіді помічати

голодному селу, Управа „Обеднання“ порішила розвинути енергійну змагання за жертвами на цю ціль. У відповідь на пропозицію Союзу Кредитового, щоб „Обеднання“ зайнялося навізанням господарських зносив між краєм і Америкою, Управа „Обеднання“ рішила, що це виходило поза межі діяльності „Обеднання“. Відносно пропозиції „Сільського Господаря“ і „ЛНВ“ про допомогу для господарського журналу „Український Економіст“ і для „ЛНВ“, Управа

„Обеднання“ передала цю справу і. Січовій окрузі в Філадельфії, яка вже зайнялася цією справою. Далі Управа „Обеднання“ займалася долею військової еміграції на Чехословаччині, висловивши погляд, що всі емігранти повинні дістати можливість повороту до краю, а вкінці рішила всіма силами допомогти будові Українського Народного Дому в Холмі. Збіркою жертв на цю ціль зайнялося вже Товариство Січ ім. Б. Хмельницького в Нью-Йорку.

становили, тому, що багато послів виїхало. Фашистська преса силкується змалювати протест Орлянда як індивідуальний інцидент, дарма, що його вплив, раніше чи пізніше, може захитати престижем теперішньої влади.

Доля і недоля нашого театру.

4. Як стоїть справа.

Обмежені обставини життя — обмежені засоби та цілі. Хто хоче ставити справу нашого театру реально, цей мусить заздалегідь зрізати імпровізацій на тему майбутніх можливостей і вибрати між двома чи трьома формами театрального підприємства, які могли би сповнити деяку культурну місію в сучасній мент. Коли рахуємо на інтелігентну публіку то й репертуар, і театральна дружина, і метода постановок, мусять мати на увазі еволюцію смаку наших суспільних верхів, об'єднаних подвигами війни, чужинних впливів і кінематографічного мистецтва.

Неправдою є бачити наш інтелігент відчуває сильну потребу театру. Правдою є хіба те, що він уміє відчувати щонебудь і якнебудь „театрально“. Театр не має у нас успіху з тих самих причин, що книжка. Читачі багато дечого навчилися з чужих книжок, а наші автори не доросли до рівня сучасної доби. Нових драматичних творів не має ніяких; побутово-патрістичний репертуар знаємо на пам'ять. Лишається чужинна література. Та нелегка це справа готуватись чужинною літературою людям, які спеціально нею не цікавляться. Коли ще обстановка не творить своєрідної атмосфери, яка держить глядача у настроях психологічної напруги — чужинна песа не полишає, на загал, більшого враження як шкільний переклад Горької поезії.

Малий театр, який міг би постійно приваблювати невеличку громаду нашої інтелігенції мусів би бути виключно драматичною студією (драми та комедії) гуртка людей, для яких власна праця мала би чар роблених експериментів. Хто бачив московський театр „Летучую мишу“,

„Кірово-Зеркало“ чи „Синію птицю“, цей зрозуміє в якій мірі при мінімальній технічній апаратурі, але завдяки згідній співпраці всіх елементів театрального мистецтва, можна добити максимальні сценічні ефекти.

Коли в цьому напрямку наші зусилля, ще передчасні, тоді обмежимося до виключно народно-побутового театру, призначеного для наших шарів нашого народу. Але не домагаймося від наших акторів геніальності, яка дозволяє їм відтворювати по черзі Омельку з „Мартина Ворулі“ і Ізбеніського героя! Те, що відносно винятковому талантові, не можна прикладати як загальне правило до всіх.

Добріший драматичний театр чи побутовий, як відомо, можуть рахувати лише на короткий побут у Львові. Але коли вони уявляють собі свою мандрівну діяльність на провінції при допомозі декораций та обстанови, а можа й костюмів, поаничених у даній місцевості, не везучи зі собою всього готового апарату, тоді краще їм піти слідами циркової буди, яка привозить зі собою весь готовий світ чудес для розіквашеної юрби.

Зрештою не було би ніякого дива, як би навіть поважніший театральні справи кінчилися у нас ніччю невдачею. Те, що в театрі має найбільшу оборону — силу проти кіна: краса живого слова — є в нас ніччю настільки занедбане та недоцінюване, що наш театр мусів би зробити ще одно, чи не найбільше зусилля, щоб здобути собі упривілежене місце. А боротьба за такий вплив можлива лише завдяки визначним одиницям. Від питання: хто? повинна починатись кожна дискусія над справою можливості ведення театру. Які компетенції людей — такі сподівані наслідки дія.

Коли сухі цифри театрального білянсу кажуть, що театральне підприємство має в наших нинішніх обставинах дуже сумнівні перспективи, то не треба забувати про одно: що всі форми наскрізь культурної, а тим більше мистецької праці не можуть оплатити ніякі прожиткові тити, які їм служать. На в силі в нас нині жити зі своєї праці ні письменник, ні майя, ні різьбар, не в силі і актор. Ті, що

Протест проти фашистської влади.

Резиґнація б. прем'єра Орлянда з посольського мандату.

Боротьба опозиційних італійських партій з урядом входить у нову стадію. Почин до неї дав один з сеніорів сучасного парламентарного лібералізму — Орлянда. Він склав свій посольський мандат, безпосередньо по громадських виборах у родинній місті Палермо, де фашисти покористувались усіма засобами насильства, щоб перевести своїх кандидатів. У листі до президента палати каже Орлянда так: „Останні громадські вибори в Палермо переконали мене — не тільки своїми безпосередніми подіями, але головню своїми дальшими наслідками — остаточно, що в нинішній публічній житті Італії немає вже місця для людини з моїм минулим і моїм світоглядом“. Орлянда каже, що нині розвіялась його омана, немов то він може бути корисним своєму народові у своїй теперішній ролі.

Опозиційна преса зустріла цей енергійний протест прихильно, з похвалою, що й інші провідники опозиції в парламенті можуть піти за його прикладом. Всі опозиційні часописи, що хотіли у зв'язку з цією подією висловитись ширше, сконфісковано, а фашистські органи або не згадують або дають коментарі до протесту Орлянда, бачимо, що він погодився зі своєю поразкою і прийшов до висновку про безнадійність дальшої боротьби з фашизмом.

Слід пригадати, що Віктор Емануель Орлянда, який має намір покинути межі Італії і переселитись до Парижа, є бувшим прем'єром і

на протязі 25 літ був одним з найчільніших дипломатів ліберального напрямку. Поруч його імені наводять звичайно тільки два інші: старенького Джіолітті та Саландри. Рішення Орлянда є ще одним новим кроком у роз'ясненні питання: чи опозиція проти фашизму має подолатись пасивним спротивом і покинути парламент, як це зробила по вбивстві Матеотті, чи боротись на парламентарній арені — промовами та заходами. Такі факти як недавній напад фашистів на відомого письменника Амеллою переконали Орлянда, що змагання однієї третини опозиції з фашистами, які явно користуються засобами насильства — недоцільне.

Покищо невідомо які дальші практичні наслідки матиме демонстрація Орлянда. Кажуть, що в першу чергу мають скласти свої

Найбільший вибір блаватних товарів на осінній та зимовий 167 сезон поручає фірма 2-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міхкевича, філія в Стані, площа Пилсудського.

мандати і два інші ліберальні посли, що кандидували з ним, у Палермо. Опозиційний блок у парламенті займе ще становище до цієї події. Вакаційний час не дозволяє на хутке засування цього

Андрій Чайковський.

4)

Гулка і Смулка.

Гумореска.

II.

Час йшов невпинно, і Смулка став забувати що смішну приоту. Але ярау він довго не ходив на Високий Замок, боячись стрітнутися з цим добродієм, якого назвиська не вліп довідатися.

Приходило йому ярау на думку йти коли на Замарстинівську вулицю, та відтак розгадав, міркуючи, що може Гулка на вернувся і вже жонатий, а тоді пошився би в думі, а може ще що кращого йому би досталося.

Так само не довелося йому ніколи стрітнути свого другого „я“, і став на Гулку забувати.

Аж раз йде він попри ветеринарну академію, та йно поглянув на вивіску зараз і Гулку нагадав. А може би так тепер піджадати і побачити його живого?

Він станув собі перед входом в академії і дивиться на тих, що саме виходили.

Не бачить ні одного похожего на себе. Аж тут приступає до його якийсь молодий чоловік і вітає ось якими словами:

— Слухай Гулка, ти справді свиня, трічі свиня! Кільки разів я перекладав до тебе і письма посилав, щоб ти віддав мені позичені книжки, а тобі ані в голову. Ти дево їх десь заставив на Зарваниці, або продав, та бодай скажи, у

кого, то я вже сам собі викуплю... Смулка хотів виправдатися, що він не Гулка, та товариш, що з його інтерпелянтом ішов, узяв його за руку і каже:

— Шкода твого слова, плюнь на його, Гулка звівний з того, що позиченого не віддає...

Вони пішли не поглянувши навіть на Смулку. Він бачив, що його дійник не добру має славу між товаришами, і йому ніяково стало, що людину таку на його схожу прозвали свинею...

З цього часу він під ветеринарію зовсім не ходив. Та така сама біда стрінула його деінде.

Іде раз, нічого не прбчуваючи, зі своїм товаришем Галицькою вулицею, аж тут влітає на його мовжук якийсь молодик, хапає за груди і кричить:

— Ти шахраю один, чи віддаси вже раз мій чорний сюртук, що перед півроком позичив! Чи я маю просто тебе на поліцію повести?

Наскок був такий несподіваний, що Смулка з товаришем дуже збентежилися.

— Це свинство так з товаришем поступати, кричав далі воріг...

Смулка вдарив його сильно по руці, біля них стали гуртуватись прохожі.

— За кого ви мене, чоловіче берете? — питає.

— За кого, за шахрая злодія, ти славний Гулко, цигане!

На те товариш Смулки розсміявся в голос:

— Добродію, заки кого заатакує, придиждься йому, щоб відтак не було прикрої колізії. — Приди-

виться добре, що це не якийсь ваш Гулка...

Молодик став придивлятися: — Дуже вибачайте, та що я цьому винен, що ви такі похожі на цього батяра. Він вклонився і відійшов поспішно.

— Чи тобі такі несподіванки часто трапляються? — питає Смулки товариш.

— Знаєш, товаришу, що мені прийдеться далі зі Львова втікати через цього діявольського Гулку. Засядно мене люде напастують за ріжні його погані вчинки.

Він оповів йому все, не минаючи навіть цього обіду на замарстинівській вулиці.

— Бачу, що твоя подібність до Гулки має теж свої ясні і то дуже ясні сторони, не втікай зі Львова, а може тобі із цієї причини якраз щось путнього і гарного трапиться.

Так воно й було, бо ось що йому раз трапилось і то вневдовзі.

Зайшов він раз на Зарваницю. Це таке місце, де можна всього дешево купити. Ідучи сюди треба цупко позапинати усі гудзики, та ще і на кишені пильно дивитись. Не дурно це місце Зарваницею звється...

Його увагу звернуло на себе те, що якийсь Жид показував на його пальцем. Ім знову Гулка привидівся, але щоб воно аж до такого прийшло, він не сподівався.

Зараз приступає до Смулки якийсь халатний Жид у циліндрі на голові, так як ходить львівські Жиди з „чорної біржі“, та ще з другим панком і каже:

— Це він! на мою відповідаль-

ність беріть його, я йду з вами теж...

Панок приступає до Смулки і бере його безцеремонно під руку:

— Пан Гулка — правда? І дивиться йому в вічі так люблячо, наче він був дівчиною, а він парубком і робив йому „предложеніє“.

— Ви помиляєтесь, добродію, бо я не Гулка... — каже.

— Він! крикнув халатник і ходив його за другу руку.

— Я вас, пане арештую, — каже цей панок і показує злід комірка свого пальця вірлика.

Смулка бачить, що має діло з цивільним поліцейським агентом.

— Чого від мене хочете?

— Не знаєш, — кричить Жид — а сфальшований вексель? хто підписав на йому професора Штріка? Хто вваж на його від мене 500 золотих? Добре, що мені раз повелось тебе зловити.

Коло них зробилося збіговисько. Жидки стали відгрозуватись і перещати.

— А ганеф Гулки гот ман ферлапет! віват!

Щастя, що Смулка був під охороною поліції, а то були би його Жиди зліщували. Агент прикликав візника і поїхали серед жидівського вереску на поліцію. Вереск його аж оглушував, і Смулка зараз ясно стало, від чого срихонські мурн погіршали...

(Продовження буде)

являється, д-р Ганкевич вносить пошукати за свідків названий Микитиним особу, а за свідків ред. "Діла" і Рудницького Я. В. Цеденча.

Прокуратор закликає вносити д-ра Ляндау офіційні трибуналу. Підтримує вносення д-ра Ганкевича. Не виступає з проханнями проханнями проханнями. Зате у судовій практиці відомо, що один випадок, що перебуваючи у в'язниці арештант різними способами виводить тайну й перебіг слідства проти інших обвинувачених.

Обор. д-р Глушківський вноситься в обороні чести свого клієнта Микитина, якого д-р Ганкевич назвав брехуном, поки ще судовий присуд не зафіксував цієї прикраси. Д-р Глушківський пропонує, що, мовляв, д-р Ганкевич покінчив з усіма своїми конспіраціями. Такий свідок усіх своїх конспірацій. Д-р Глушківський зрозумів, що з цього часу д-р Ганкевич, який до цього часу думав, що й д-р Глушківський належить до його земляків.

Обор. д-р Ляндау застерігається, що він не ідентифікує судді Рутку з польським суддівством, як такий, і такий пристрасно полемізує з д-ром Ганкевичем.

Після оголошення обороною вносення на конфронтацію ісп. Пйонткевича з суддею Руткою і допиту об. Коригабера з суддею Руткою, відложено розправу до завтра. В справі оголошення вносення трибуналу застеріг собі рішення на пізніше.

28-й день розправи.

На початку розправи передсідник оголошує ухвалу трибуналу в справі вносення на конфронтацію судді Рутку з ісп. Пйонткевичем і допиту об. Коригабера. Внесення відкинено, а щодо вносення — трибунал рішиться після переконання усіх свідків.

Микитини далі ставить всілякі питання судді Рутці намагаючись показати своє твердження про свідчення судді з яких, як обвинуваченим. Більшість питань ухвалено. Далі ставиться питання суддею об. Коригабер, але не йому як не вдалося, навіть тоді, коли йому на поміч поспішив д-р Грек. Д-р Двернішкі просить дозволу спитати свідка суддею Рутку, при якій обставині алерге свідство впадо на "жидівську конспірацію", і з яким прокуратором порозумівався суддя Рутка. При чім д-р Двернішкі вживає вислову "доморосли Шерлокі Голмсі"; прокуратор ажрадає записання тої фрази до протоколу. Трибунал пішов на нараду від вносення.

(Розправа триває далі.)

На ласкаву увагу п. передсідникові трибуналу радників Франке.

Щоб запобігти зловживанню білетами вступу, п. радник Франке анулював усі попередні картки вступу й видав нові, нумеровані, у величезній кількості, виключно тим лише особам, яких зацікавлені зрештою, отже й особиста присутність на розправі є вповні оправдана, потрібна чи доцільна.

На превеликий жаль можна ствердити два явища: що на сядло не можуть потрапити ті, які мають білети видані особисто передсідником трибуналу, а за те сядло битком набита людьми, які користуються протекцією панів із коридора. На таї жакі поведінки шп. в суботу діляться при вході на сядло спеш, які в ніякому разі не можуть припинитися до міжсесення погляду. Застережень до цієї справи один з панів у мундурі старшого поміч. урядовця, що чейже право розпоряджатися на сядло розправ має виключно передсідник трибуналу, відповів грубо: "я ми маємо свої окремі розпорядження".

Що на це п. передсідник?

ОСТАННІ ВІСТІ.

Диверсійні напади.

Вночі 10. VIII. намагався перейти польсько-радянську границю відділ із 10 людей на відтинку біля села Волини. Той самої ночі около 12 год. кілька км. від села Волини, намагалася перейти границю інша група диверсантів. Стріляли до польського постерунку. Залярирована станиця примусила диверсантів відступити в околицю граничного села Новий Двір. Рівночасно відірвали незнайні люди на граничному стовпі польському вірлови голову й крила.

Бріан у Лондоні.

10. серпня відіхав Бріан до Лондону з Фил. Бертельо і Фромажем. В четвер верне до Парижа.

Численні присуди в СССР.

"Таймс" повідомляє з Ленінграду про присуд смерти на 58 людей — без суду. Оголошена листа

містить багато звісних імен, м. и. князя Голіцина, бувш. през. ради міністрів. Тепер заробляв він на життя шевством.

Виконання польсько-жид. договору.

Польський уряд робить приготування до введення в життя жидівських домагань в Конгресіні, на Ск. "красах" і Ск. Галичині, предви́джених польсько-жидівським договором. В цій справі йдуть переговори між мін. віроісповідань Ст. Грабським і мін. радником Адальбергом. Оконечні рішення в цій справі завадуть після відпуски мін. Грабського.

Полонення в Сирії.

Приходять вістки, що командант розбитого французького відділу в Сирії відібрав собі життя. Французські втрати ще не обчислені. "Ле журналь" у статті закидає Англії ворожу діяльність проти Франції на терені Сирії. Останній договір між Францією й Англією в справі Близького Сходу підписав англ. уряд нерано. Англії керують акцією в Сирії при допомозі арабської родини Гусейнів, вірних Англії, крім того послуговуються агентами, які діляють на шкodu Франції.

Біржа.

Львів, 11. серпня 1925.

Гроші.

Амер. дол. 5'70 — 5'80, канад. дол. 5'45 — 5'50, чеськ. кор. 0'15'50 — 0'15'75, лєі 0'02'50 — 0'02'75, франц. франк 0'25 — 0'25'50, швайц. фр. 1'03 — 1'05, англ. фунт 25'80 — 26'00.

Золото. 20 кор. 22'10 — 22'20, 20 франк. 19'90 — 20'00; 20 марк. 24'90 — 25'00; 10 руб. 27'40 — 27'50.

Срібло. Австр. кор. 0'44'50 — 0'45, 5 лок. 2'35 — 2'35, фльорен 1'19 — 1'21, рубл. 1'88 — 1'90, рубль дрібним сріблом 0'85 — 0'86.

Збіжжя.

В обороті біржевія транскаїї в пшениці, в позабіржевія числені транскаїї в житі по шинах дешо вищих. На загаль подая достаточна, при живійшій попиті. Тедашній легко звичкова.

Пшениця краєва ек 1925 24'50 до 25'50, жито галицьке ек 1925 18'50 до 19'50.

Чи Ви вже є членом Кооперативи "Рідна Школа"? Які ні, то впишіться негайно! Один уділ (пай) 5 зол., число уділів необмежене. Вписова 50 грошів. Заяви приступлення можна одержати в номіному Кружну У. П. Т. — Пишіть і посилайте гроші на адресу: Дирекція Кооперативи "Рідна Школа" Львів, Ринок, ч. 10. II. пов.

Посмертні згадки.

Дня 25. липня 1925 р. помер в Львові на Волянській 6. підпоручник У. Г. А. Андрій Самарик.

Покійний уродився 1879 р. в с. Котіві бережанського повіту. Походив з селянської сім'ї. За Австрії служив при жандармерії і був командантом постерунку в кількох місцевостях Східної Галичини. У всіх цих місцевостях лишив по собі у населення як найкращу згадку людяного чоловіка, який добре розумів кривди і боли немого білого мужика і всюди де тільки він старався їм зарадити. Особливо много добра зробив Покійний для наших селян в часі світової війни, коли зі всіх усяділ сплинали на них закляти "зради" — виказуючи взагалі та в багатьох конкретних випадках безосновність цих закидів. З хвилю вибуху українсько-польської війни, сплинув Покійний сповнити свій національний обов'язок і голоситься до української служби. Одержав призначення зорганізувати жандармерію в жидівським повіті і в частині жидівського повіту і виконує це завдання з великою енергією і посвяттю. Описав сповнює функції повітового команданта жандармерії. На цьому пості визначається великим тактом і справедливістю та зразу собі загальну пошану і симпатію. В часі переходу УГА за Збруч, йде на Україну як активний член армії. Бере участь в численних боях. Переносить як тисячі інших голод і холод, перебував тиф. Вікні перебуваючи цілу кампанію на Великій Україні, вертає разом з іншими в ранзі підпоручника, збідований і вичерпаний до Галичини, до рідні. Без всяких засобів до життя (бо часті господарства, яке припадало собі ще перед війною, забрали в Москві а решту зарекарували польські війська), без всякої плати, зломаний фізично та душевно — береться до пра-

ці, щоб забезпечити собі і родині, яка в його непростісну много набувала за сему таку екзистенцію. Прямують також як магазинер, а нітак як урядовець в одній мабуть, та не забуває за народно пошану, посвячуючи відні від тяжкої праці хвили роботи в українських товариствах. Меє про краще майбутнє для народу та нетерпеливо його вижидав. Коли його особисті матеріальні відносини почали, здавалося, хоч троха кращішати неможлима смерть перетала нитку його життя. Організм молодого ще чоловіка, який тільки пережив воєнного лихоліття, не міг довше витримати і заломався. Покійний осиротів живку і двоє малих дітей. Похорони відбулися дня 27. липня 1925 р. на кладовищі в Сиріїні.

В Покійнім, який визначався великою інтелігентією, таким та активним патріотизмом, та величезною дисциплінованістю і совістістю у сповнюванні своїх чи то народних, чи то родинних, чи то фахових обов'язків трітій українська суспільність одного з кращих своїх членів. — В. И. П.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніпрянського Театру О. Миткевич.

Монастирська:
14.VIII. Запорожський клад".
Витки:
12.VIII. "Пан Твардовський".
13.VIII. "Віа".
Надвірня:
11.VIII. "Монахи".
Бучач:
15.VIII. "Вихрест".
16.VIII. "Запорожець за Дунаєм" і "Вечерини".
17.VIII. "Гейша". 120 7-?

Український хор Д. Котика:
Вікторок 11. VIII. Косів.
Серета 12. VIII. Куті.
Четвер 13. VIII. Куті. 115 8-?

З української приватної гімназії в Рогатині. Вступні іспити до класу II.—VII. в дні 28 і 29. серпня. Поправки 29. серпня. Вступні іспити до першої класу 31-го серпня. Вписи що дня. — Антін Корнелівський. 169 2-?

Вчання п. Ольги Бачинської, доньки місцевого пароха з п. Миколою Стемпурським, народним учителем з Брикуна відбується у второк дня 11. серпня 1925 року в Сиріїні, п. в місці (залізнична Куровичі, коло Перемишля). 183 1-1

Львівська філія українського товариства "Допомоги Єврейцям з Уноа" "Тим" повідомляє що від 31. липня 1925 р. приймають членів до гімназії ім. Т. Шевченка в Українській Станції при м. Каліні (Помт. адреса: м. Каліш, пошт. акція № 61, Українська Станція). Повном вступу до гімназії користуються бувають інтерновані козаки та старшини армії УНР, та їх жінки і діти. (При гімназії існують класи для дітей і для дорослих) Хто бажає вступити до гімназії повинен, записав позати заяву на ім'я директора гімназії з такими відомостями: 1) поізвище і ім'я своєї батьки, 2) де і коли народився, 3) яку має попередню освіту, 4) до якої військової частини належав і яку має рангу, 5) для дітей необхідна заява батьків, 6) якими документами можуть потвердити лише зазначені відомості. Заяви приймаються до 1. вересня 1925 р. На чачня в гімназії починаються в перших днях вересня б. р. Учні гімназії забезпечуються в Станції помешканням в загальних бараках, а в разі можливості і хатинами. Докладні відомості про актуальні річ на чачня поміщені в "Вістак" УІК. ч. 4.

Дрібні оголошення.

ГЛЯДАЮ від 1. вересня 1925. учительки до 5. кл. гімназ. і до гри на фортеп. Рівночасно условний подати: о. Орест Дурбак, парох, Глібіа, пч. Грималіа. 184

АДВОКАТ Др. Пандласький в Дрогобичі пошукує рутинізованого компієнта. — Посада до обиття від 1. жовтня 1925. 182 1-3

ПОШУКУЄТЬСЯ приміщення при родині для одної або двох панночок з яких клас гімназії. Вимоги: добра оліка, окрема кімната, добрий харч, фортеп. по змозі ближше гімназії С.С. Василянко. Зголошення до 15. серпня з условинами на адресу: Народня Торговля, Броди, під "Станція". 143 5-5

ПАРОХІЯ на Поділію вищої класу. 4 км. до станції, 6 км. до повітового міста пригостинити, до замін. Відомість відати Уряд Деканальний в Збараж. 161 3-4

РУГІНОВАНА учителька обійме лекцію з виділових клас, низшої гімназії і учительського семінара. Уділяє початків гри на фортеп. Зголошення до Адміністративної "Діла" під "Рутинізована учителька". 170 2-2

УЧЕНИШ приймає на харч і вигідне помешкання в Коломи, близько міста. Зголошення і запити слати "Народня Торговля" в Коломи під "мешкання". 177 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Дентистичне заведення
д-ра Шимона Раппапорта і
Якова Насса

Львів, вул. Синтуська 17/1.

Пломбування й виконання зубів без болю. Штучні зуби в клітці і золоті на американську систему. Пацієнти з провісній полагодується в найкоротшому часі. ПТ. урядовим та студентам значна знижка. 155 3-10

ПОДЯКА.

Складаю своєму подяку Вр. Толатишам Д-рам О. Пелетови, Л. Максимови, Я. Гиндальцеві, К. Новинському і п-ні Л-р Ольшанській за лічення мене в тяжкій зложеній хворобі, а Вр. тов. Д-рові М. Музич за числені хімічно-мікроскопічні розсліди.

Д-р Ів. Курович.

Подяка.

Привітні горем після утрати найдорожчого Мужа і Батька бл. п. Евгена Лисинецького, що упокоївся дня 11. червня 1925 в Туринчу, цю дорогою складало сердечну подяку всім Добродіям, які своїм співчуттям і поміччю ставалися згадати наш ділячий біль. Дякую Вр. о. Іванові Володимирові, парохом Єрмаківки, Вр. о. Йосифові Білинському, парохом Скотини, Вр. о. Ігнатію Шуровському, парохом Іванкова, Вр. о. Володимирові Купчинському з Шинковець, Вр. о. Йосифові Солтисові, р. м. священикові з Туринчу за ласкавий провід похорону. Вр. о. Володимирові докладаю дякую за прашальні слова, виголошені над домовиною, а Вр. о. Шуровському за сердечні слова розради над могилію нашого Мужа і Батька. Дякую також Вр. о. Шуровському і його жінці, як і Вр. п. Т. Кушків, пошт. офіціант, і його жінці, що не опускали ніс в тих тяжких хвилях, потішали та помагали в чім могли. Дякую дякую Вр. п. учителям, перк-братів та всім громадянам за числену участь в похороні походу. Всім Вам щезай Господь нагородити.

Аларозина Лисинецька, жена: 1-1 178

Олена, донька.

ПОЗІР! НОВІСТЬ! Вже вийшли з друку нові українські шкільні читанки: 1. Друга читання 2'50, Трета читання 2'80, Четверта читання (двохкласна). Всі запропоновані і багато ілюстровані. Дяк і класи поручається: Першу книжечку, 2 зок. — Висилає: М. Матайчич, Львів, Панська 17. — Просимо о задатки. 180 1-2

Чекольда
А. Пясецький
фабрика
Краків

УЖЕ ОУТВОРЕНІ після однокі-Робітні
сесійних ферій
Українських Івано-Ів Софії ч. 28
До обох варіантів (кравецького і шевського) приймаються нові замовлення, як також виконуються напрохн. Виконали робіт солідне, силіне й елегантно. 160 3-3

СПЕЦІАЛІСТІ ЛІКАРІ поручають до викладання дитячого тіла ПУДЕР, МИЛО і КРЕМ

Bébé Szofmana

Пудер лікує всікі недомогали шкіри, а мило охороняє від них, крем ажидється тоді, коли ділення самого тіла ПУДЕР BÉBÉ виявилось недостаточним. 135(1)1-4

Управа Повітової Ради Хорих

в Залізничних розписує отрим

Вибори до Ради Наєи.

Списи виборців будуть викладати від 1. до 20. серпня 1925 р. Голосування відбувається 18. жовтня 1925. Виборців буде 45 делегатів, з чого 2/3 з групи правдолюбів і 1/3 з групи службодавців. Докладніший поучення можна знайти в оголошеннях (афішах), поданих до публичного відома.

Управа Повітової Ради Хорих в Залізничних.